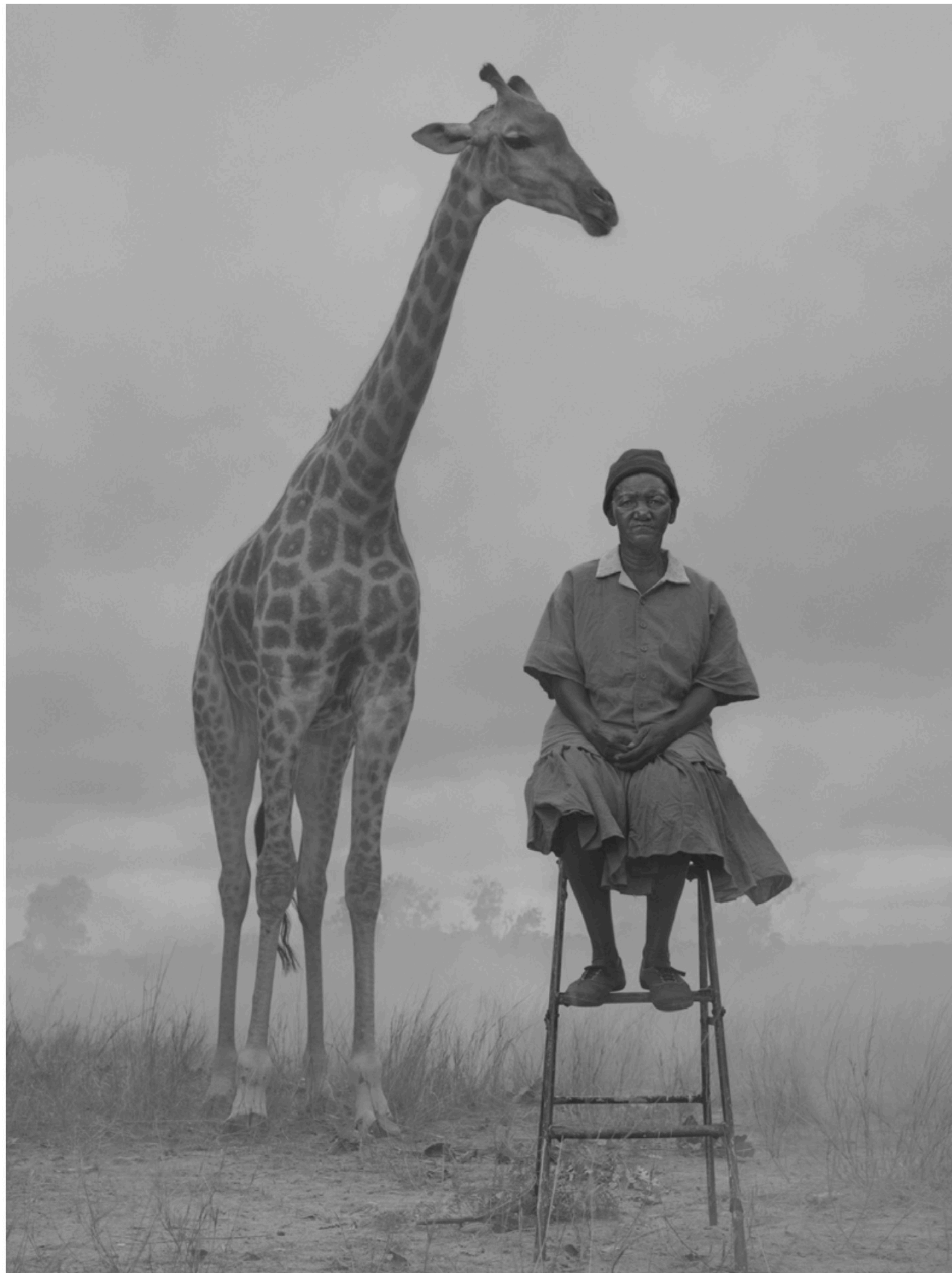

Samen door de droogte

De Engelse fotograaf Nick Brandt trok eind vorig jaar naar Kenia en Zimbabwe. Daar portretteerde hij mensen en dieren die getroffen werden door natuurrampen. Zijn beelden zijn van een ontluisterende schoonheid.

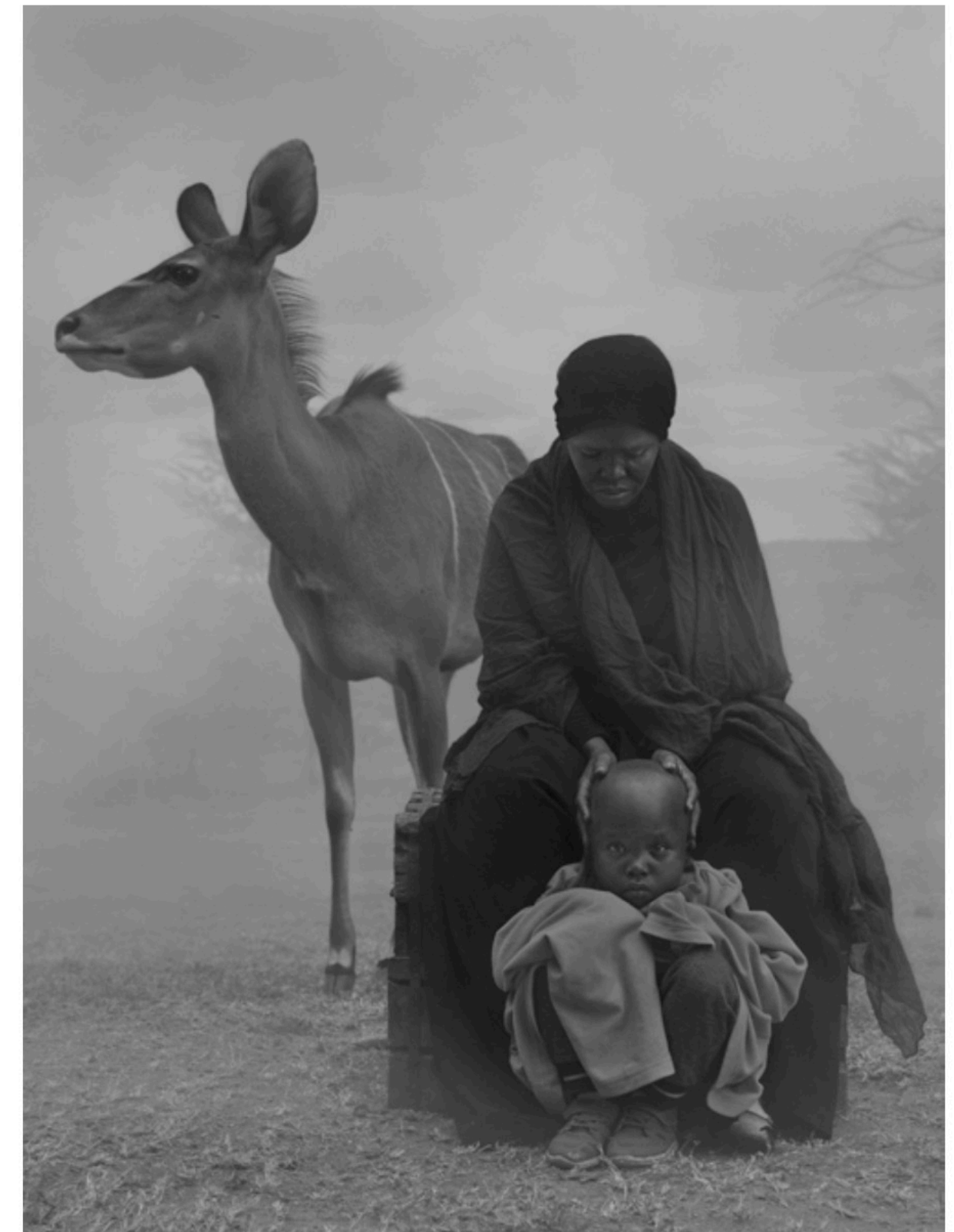
tekst MICHAËL DE MOOR

Wil je zeker vermelden dat ik geen Photoshop heb gebruikt?”, zal hij me aan het einde van ons interview vragen. “Veel mensen denken dat ik de dieren er digitaal bij kleefde.” Zijn opmerking is niet zo vreemd, want de beelden die Brandt maakte voor zijn reeks *The Day May Break* tonen de bijzondere band tussen mens en dier in gebieden die het zwaar te verduren hebben. Geen makkelijk thema om te fotograferen. Hij moet glimlachen als ik dat opper. “Dat was het zeker niet. Ik portretteerde levens aangetast door verschrikkelijke milieurampen, van droogte tot overstromingen veroorzaakt door de mens. Ik had het uiteraard anders kunnen aanpakken, bijvoorbeeld door kadavers van dieren te fotograferen die door bosbranden verteerd zijn. Maar die kracht heb ik niet, het zou me ook vreselijk boos maken. In plaats daarvan koos ik voor iets veel ingewikkelders.”

ARTIFICIËLE MIST

Hoewel dat uiteindelijk nog best meeviel, vertelt hij. “De dieren leven in reservaten en zijn dus niet bang. De mensen waren dan weer heel geduldig en dankbaar omdat ik dit project deed. Het grootste probleem was het weer: het was er heet en droog, waardoor ik enkel net na zonsopgang en voor zonsondergang kon shooten. Veel tijd was er dus niet.” Als er één visueel aspect is dat de foto's verbindt, dan is het de artificiële mist in elk beeld. “Die wou ik er echt bij. De mist staat symbool voor de natuur die snel aan het verdwijnen is. Hij verwijst ook naar de gigantische vuurhaarden als gevolg van de klimaatverandering.”

‘Ik portretteerde levens die aangetast zijn door droogte en overstromingen, veroorzaakt door de mens’

Ik voel me bijna schuldig als ik het hem vertel, maar er zit een ongelooflijke schoonheid in zijn foto's. Hij knikt. "Daar heb ik lang over nagedacht. De mist creëert dat gevoel van schoonheid, wat maakt dat het resultaat heel soft overkomt. Weet je, ik zag onlangs een documentaire over muziek in het jaar 1971. Daarin werd gesproken over 'Mercy Mercy Me (The Ecology)', een nummer van Marvin Gaye over het milieu. De muziek trekt je als het ware in dat nummer en zo hoor je meteen de onderliggende boodschap. Precies dát probeer ik met mijn foto's te bereiken."

ECOMOORD

Welke impact hoopt hij dat zijn beelden hebben? Hij slaakt een diepe zucht. "Ik ben bang dat ik voor de bekeerden preek", vertelt hij. "We moeten de politici en de industriëlen bereiken, want zij zijn degenen die de verandering in gang moeten zetten, maar ik weet niet of dat gaat gebeuren, wel integendeel. De meesten zouden moeten veroordeeld worden voor ecomoord. Ik word bewogen door een gevoel van onrechtvaardigheid; deze serie is nog maar het begin. Volgend jaar trek ik naar Brazilië om daar hetzelfde te doen. Weet je, ik had op mijn zesde al ruzie met mijn vader. Hij zei vaak: gooi je snoepverpakking maar gewoon uit het autoraampje, dan ben je ervanaf. Maar dat wou ik niet. Het gevoel dat we voorzichtig met onze planeet moeten omgaan, zat er van heel vroeg al in. En het is nooit meer weggegaan."

Bekijk meer beelden via nickbrandt.com

Fotograaf Nick Brandt aan het werk. Door de hitte kon hij enkel shooten vlak na zonsopgang en voor zonsondergang. Alles is echt, behalve de mist.

'De dieren leven in reservaten en zijn dus niet bang. De mensen waren dan weer heel geduldig en dankbaar voor dit project'